

Alliansspalvenädal

11.–18. jaanuar 2015

Teema: MEIE ISA PALVE

	Päeva teema	Kirjakoht
1. päev	Meie Isa, kes Sa oled taevas	Johannese 17:1–26, 1. Johannese 3:1–24
2. päev	Pühitsetud olgu Sinu nimi	Psalm 8:1–1, Psalm 19:1–14
3. päev	Sinu riik tulgu	Jeremija 33:14–26, Matteuse 22:1–14
4. päev	Sinu tahtmine sündigu – nagu taevas, nõnda ka maa peal	Matteuse 26:36–46
5. päev	Meie igapäevast leiba anna meile tänapäev	5. Moosese 8:6–1, Matteuse 6:25–34
6. päev	Anna andeks meie võlad, nagu meiegi andeks anname oma võlglastele	Matteuse 18:21–35, Luuka 15:11–32
7. päev	Ära saada meid kiusatusse	1. Moosese 39:1–23, Matteuse 4:1–10
8. päev	Vaid päästa meid ära kurjast	1. Timoteose 6:1–21

Sissejuhatus palvenädalasse 2015

Kallid vennad ja õed Kristuses!

Oleme tänulikud Jumalale, kes kutsub meid üles palvetama, selleks et me Tema isalikust headusest ja õnnistusest osa saaksime.

Palve on Jumala juhtnõör Temasse uskujatele. Jumal ootab, et tooksime Tema ette kõik oma igatsused (2. Ajaraamatu 7:14). Jeesus palvetas ise ja õpetas ka oma jüngritele palvetamist (Markuse 6:46; Luuka 6:12; Luuka 11:1). Apostlite tegudest loeme, millise innukusega pühendus palvetamisele algkogudus (Apostlite teod 2:42).

Selleks et elada ja tegutseda vastavalt Jumala tahtele, peame suhtlema oma taevase Isaga.

Viimaste aegade sündmused panevad meid rohkem kui kunagi varem Jumalat appi hüüdma. Jeesus ise õpetas: *“Valvake siis igal ajal, paludes, et te oleksite väärilised põgenema kõige selle eest, mis tuleb, ja seisma Inimese Poja ees!”* (Luuka 21:36).

Kõik meie igatsused on kokku võetud Meie Isa palves.

Reformaator John Calvin on palvet nimetanud *esmaseks usuteoks, mille kaudu kristlane saab igal päeval Jumala õnnistusi vastu võtta.*

Palvetades otsime Jumala armu kogu inimkonna jaoks (1. Tessaloonika 5:17; Kolossa 1:9; Jaakobuse 4:2; Jaakobuse 5:16). Me otsime Tema sekkumist olukordadesse, mis toovad ahastust meie ellu, kodudesse ja rahvastele kogu maailmas. Prohvet Hesekiel on edastanud meile Jumala südamevalu, mis on täna suurem kui kunagi varem: *“Ma otsisin nende hulgast meest, kes laoks müüri üles ja seisaks Minu ees müüripraos maa heaks, et ma seda ei hävitaks, aga Ma ei leinud”* (Hesekieli 22:30). Tänapäeva kogudus ja kogu inimkond vajavad Aabrahami, Moosese, Taanieli ja Nehemja suguseid inimesi, kes tuleksid oma rahva pärast palve ja anumisega Jumala ette. Pühendudes palvenädalale, tahame olla Jumala vahipidajad, kes seisavad oma maa ja rahva heaks müüripraos.

Kui me kõigeväelise Jumala ligiolu ja abi otsime, kuuleb Ta meid (Johannese 17:3) ning annab õnnistuse meie sõnadele ja tegudele.

Pastor Samuel Yameogo

Aafrika Evangeelse Alliansi President

Igapäevased pühendumistekstid

Esimene päev: “Meie Isa, kes Sa oled taevas...” (Matteuse 6, salm 9a)

Kirjakohad: Johannese 17:1–26; 1. Johannese 3:1–24

Meie Isa palve avasõnades õpetab Jeesus, et meie palve peab olema keskendunud Jumalale ning see peaks alati algama tunnistamisega, et Tema on “Meie Isa” taevas. Sõna “Isa” väljendatakse pühakirjas ka sõnaga “Abba” (Markuse 14:36; Rooma 8:15; Galaatia 4:6) või igapäevases keeles sõnaga “Issi”.

Aafrikas ei ole lastel lubatud oma isa õige nimega kutsuda. Nad hüüavad teda “issiks”, mis on isiklikum vaste “isale”. See näitab, et nende vahel on sügav ja ainulaadne suhe. Jumala poole “Isa” või “Issi” nimega pöördumine näitab, et me kinnitame algusest peale oma usaldust Tema vastu – see on meie eesõigus Tema lastena. Kui paljud maised isad eiravad, hülgavad või isegi unustavad oma lapsed, ei tee meie taevane Isa kunagi nii. Kuigi Ta on taevas, on Ta alati oma lastele lähedal ja kättesaadav. Ta on osa meie elust. Ta teab väga hästi meie igapäevaseid vajadusi ning hoolib meist. Kõnetades Jumalat kui “Meie Isa”, tunnistame Teda oma elu füüsiliseks ja vaimseks allikaks. Ta on meie Looja (1. Moosese 1:26–27; Malaki 2:10) ja ühtlasi oleme meie Tema lapsed (Johannese 1:12–13). Uskudes Jeesusesse Kristusesse, saame Tema poegadeks ja tütardeks. See annab meile julguse mitte ainult Tema poole armastatud lastena pöörduda, vaid ka oma elu täiel rinnal elada. Vastavalt Piiblile on Jumal ka uskmatute Isa, kuid ainult selles mõttes, et Ta on nende Looja. Vaimselt on uskmatutel teine isa, keda Jeesus nimetab saatanaks (Johannese 8:44). Kutsudes Jumalat meie “Isaks”, aktsepteerime oma elus jäägitult Tema autoriteeti. Sellest tulenevalt võlgname Talle oma täieliku kuulekuse, austuse ja kartuse (Malaki 1:6).

Jeesus õpetab meid palvetades tunnistama, et Jumal on “meie Isa”. Ta on meie elu suveräänne Looja. Ta on kõrgeks tõstetud ning Tema nimi on üle kõigi nimede. Ta on väärt meie imetlust, austust, armastust ja usaldust. “Meie Isa” tähendab, et lisaks taevasele suhtele peame arvesse võtma ka maiseid suhteid. Me oleme ühe Isa lapsed, kuigi erinevate värvilt, soolt, sotsiaalse saatuse poolest jne.

Päeva kirjakoht: *“Sest kõik, keda iganes Jumala Vaim juhib, on Jumala lapsed. Sest te ei ole saanud orjuse vaimu, et peaksite jälle kartma, vaid te olete saanud lapseõiguse Vaimu, kelles me hüüame: „Abba! Isa!” Seesama Vaim tunnistab koos meie vaimuga, et me oleme Jumala lapsed. Kui me oleme aga lapsed, siis oleme ka pärijad, nii Jumala pärijad kui Kristuse kaaspärijad...” (Rooma 8:14–17).*

Palvesoovid:

- Palvetame, et Jumala tundmine meie Isana võiks muuta meie elu.

Teine päev: “Pühitsetud olgu Sinu nimi...” (Matteuse 6, salm 9b)

Kirjakohad: Psalm 8:1–10; Psalm 19:1–14

Jeesus õpetab meid palvetades Jumalat kõrgeks tõstma. Ta on terves universumis ainuke, kes väärrib ülistust. Ta peab olema esimene kõigis meie elu valdkondades ning kindlasti meie osaduses Temaga. Nagu üks kaasaegne teoloog ütles: “Palve ei peaks olema harjumus, mis

justkui mööda minnes tunnustab Jumala kohalolekut, vaid palve peaks avama tee aukartusele, imetlusele, tänulikkusele ja ülistusele.” Meie Isa lõi maailma just sellel eesmärgil.

Samamoodi on kogu päästeplaan kujundatud Tema hiilguse kiituseks (Rooma 11:33–36; Efesose 1:4–6). Andes au kellelegi teisele, kahjustab see kõike, mis on mõeldud ainuüksi Jumalale.

Jumala nime pühitsemine tähendab “püha ja erilise eraldamist”. Läbi kogu Vana Testamendi on Jumala nimi lõputult kõrgem kui Tema tiitlid või nimetused. Jumala nimi esindab kogu Tema olemust. See peegeldab Tema iseloomu, plaani, tahet ja autoriteeti. Moosese kogemusest loeme: “Ja Issand laskus alla pilve sees. Mooses astus seal Tema juurde ja hüüdis Issanda nime. Ja Issand möödus tema eest ning hüüdis: „Issand, Issand on halastaja ja armuline Jumal, pika meelega ja rikas heldusest ning tõest, kes säilitab heldust tuhandeile, annab andeks ülekohtu ja üleastumised ning patu, aga kes siiski ei jäta süüdlast karistamata, vaid nuhtleb vanemate patud lastele ja lastelastele kolmanda ja neljanda põlveni!” Meie Isa omadused on salmides 6–7 samaväärsed “Issanda nimega”, mida mainitakse 5. salmis. Jumala “nimi” võib tähendada sama, mida Tema “maine” (Psalm 23:3; Jesaja 48:9). Seega õpetab Jeesus meid palve alguses kiitma Jumalat selle eest, kes Ta on. Tema kiitus peaks väljendama veendumust, et meie Isa erineb kõigist teistest oma täiuslikkuses, pühaduses, armastuses ja armus. Kristlastena annab see meile võimaluse läbi uurida kogu oma elu ning paluda Temalt armu, et Teda igakülgsest austada. Siin peame ausalt oma motiivid läbi vaatama ning küsima endilt, miks me midagi teeme. Kas me igatseme Teda austada eranditult kõiges? Kui mitte, siis ei ole meie Isa nimi pühitsetud, vaid teotatud. See oli ka Taanieli mure. Ta tunnistas üles rahva patud ning anus Jumalalt andestust ja taastamist, kuna kaalul oli Jumala nime au (Taanieli 9:17–19).

Praktikas tähendab Jumala nime “pühitsemine” Tema tegudest tunnistamist ning Tema austamist, mis tuleb siirast tänutundest (Psalm 34:1–3). Kiites ja ülistades Teda ning rääkides teistele, mida Ta meie jaoks teinud on, anname Jumalale au, mida Ta väärrib. Lisaks on Jumala nime pühitsemine Tema enese tahe. Kui aga nimetame Ta nime asjatult, kutsudes Issandaks Teda, keda me tõeliselt ei järgi, on see Jumalale allumatus. (Matteuse 7:21).

Jumala nime pühitsemine tähendab ka teiste inimeste Tema poole tõmbamist, pühendades oma elu Jumalale selliselt, et “meie valgus särab teiste ees, et nad meie häid tegusid nähes annaksid au meie Isale taevas” (Matteuse 5:16).

Päeva kirjakoht: *“Issandast kiitleb mu hing. Viletsad kuulevad ja rõõmutsevad. Ülistage Issandat koos minuga ja tõstke üheskoos kõrgeks Tema nimi! Ma otsisin Issandat ja Tema vastas mulle ning tõmbas mu välja kõigist mu hädaohtudest” (Psalm 34:3–5).*

Palvesoovid:

- Palvetame, et meie taevase Isa nimi oleks pühitsetud kogu maailmas.
- Palveta, et Tema nimi oleks sinu elus eriliselt pühitsetud, et sa saaksid olla Tema tööriist.

Kolmas päev: “Sinu riik tulgu...” (Matteuse 6, salm 10a)

Kirjakohad: Jeremija 33:14–26; Matteuse 22:1–14

Palvenädala esimese kahe päeva jooksul oleme keskendunud “meie Isa, kes on taevas” isikule. Jeesus õpetab meid ära tundma, et Jumal on “meie Isa” ja me peame igas palves oma imetluse ja kiitusega Tema nime “pühitsema”. Neile väljenditele järgneb, mida meie Isa tahaks, et me Talle ütleks: “Sinu riik tulgu”. Nii palume Jumala kuningriigi eest, mille ainus Issand ja Kuningas on Tema. See on kuningriik maa peal (Matteuse 6:10a), kuid see ei ole siinsest maailmast. Jeesus kinnitas seda Pilaatuse ees (Johannese 18:36). Palvetades “sinu riik tulgu”, soovime, et meie taevase Isa plaanid läheksid täide. Tema plaan on, et Jeesus Kristus tuleks ja valitseks Kuningate Kuningana ja Isandate Issandana. Tema plaan peaks olema kogu meie elu ja palvete peamine mõte. Meie palved on aga tihti enesekesksed. Need keskenduvad meie vajadustele, plaanidele ja püüdlustele. Tihtipeale ei erine me väikestest lastest, kes ei tea muust kui enda tunnetest ja vajadustest. Kristliku elu tõeliseks väljakutseks on võitlus vanade patuste harjumustega, mis tõusevad esile sügavast isekusest. Niisiis, palvetades enda või teiste inimeste eest, palvetame, et Jumala tahe tuleks esile. Keegi väitis kunagi, et kui palve ei maini Jumala kuningriiki, siis ei ole see palve. Jumala nimi on kõrgeks tõstetud, kui Tema kuningriik tuleb. Tema kuningriik tuleb aga siis, kui Ta hakkab valitsema inimeste südames, kui nad kuulevad evangeeliumi ja võtavad isiklikult vastu Jeesuse Kristuse oma Päästja ja Issandana. Siis saame öelda, et kuningriik on usklike südames kohal (Luuka 17:21). Kuid me peame olema teadlikud sellest, et Jumala kuningriik ja kristlik elu seisavad silmitsi vastuseisuga maailmas, mida valitseb saatan. Saatana peamine püüd ongi mäss Jumala ja Tema kuningriigi vastu.

Kui me palvetame “Sinu riik tulgu”, tähendab see palvet, et Jeesuse ligiolu oleks nähtav kõikide jumalalaste elus. Kristuse ligiolu algab pöördumisest, mille tulemusel tekivad uued kuningriigi kodanikud. Pöördumine aga nõuab, et antaks välja kutse (Matteuse 22:1–14), millele järgneb meelearandus (Markuse 1:14–15) ja kuuletumine (Markuse 12:28–34).

Praegusel ajal eksisteerib maapealne kuningriik sisemiselt, teisisõnu, nende südames ja mõtetes, kes kuuluvad Jeesusele Kristusele – Kuningale. Palugem, et kristlaste hulk kasvaks. Kuningriik, mille eest me täna palume ja mille eelmaiku juba tunneme, on ääretult väärtuslik (Matteuse 13:44–46). Mees tähendamissõnast müüs maha kõik, mis tal oli, et osta kõige hinnalisemat. Vaimne kuningriik, mida esialgu kuulutati Aabrahamile (Luuka 8:11; 13:28), saab täielikuks alles siis, kui kuri on hävitatud ja Jumal on rajanud uue taeva ja uue maa (Ilmutuse 21:1). Seega palves, et “Sinu riik tuleks”, on ka vihje Issanda teisele tulemisele, nagu apostel Johannes meile Ilmutuse 22:20 ütleb: “Tema, kes seda tunnistab, ütleb: „Jah, ma tulen varsti!” Aamen. Tule, Issand Jeesus!” Siis saavad lõpuks meie palved täielikult vastatud.

Päeva kirjakoht: “Jumala riik ei ole ju söömine ega joomine, vaid õigus ja rahu ja rõõm Pühas Vaimus” (Rooma 14:17).

Palvesoovid:

- Palvetame, et Jumala kuningriik võiks tulla nende ellu, kes Teda veel ei tunne.

- Palvetame, et Tema kuningriik tuleks meie südamesse sellisel määral, nagu Ta seda väärrib.
- Palvetame, et Jumal murraks patu türannia ning looks maailma uueks.

Neljas päev: “Sinu tahtmine sündigu nagu taevas, nõnda ka maa peal...” (Matteuse 6, salm 10b)

Kirjakoht: Matteuse 26:36–46

Siiani on Jeesus meile õpetanud, et iga palve fookuseks peaks olema “Sinu nimi, Sinu kuningriik, Sinu tahe”. See näitab, missugused peavad olema meie palveelu prioriteedid. Täna, kui me läheme palves oma Isa ette, peame meeles, et me astume suveräänse Isa ligiollu. Kuid Jumala suveräänsus tõstatab ka mõned küsimused. Näiteks, kuidas seostame Jumala suveräänsuse palvega “Sinu tahtmine sündigu nagu taevas, nõnda ka maa peal”? Või kui meie Isa on sõltumatu, kas see tähendab, et Tema tahe sünnib nagunii? Kas meie tahe suudab tühistada meie taevase Isa tahte, kui me palume Teda tõsiselt ja siiralt? See on üks Piibli paradoksides.

Tuleb meeles pidada, et meie suveräänne taevane Isa lubab meil teatud olukordades tegutseda enda tahtel. Jumal ei ole diktaatorlik Isa. Aafrika on täis näiteid isadest, kes oma taht lastele peale suruvad. Jeesuse palve “Sinu tahtmine sündigu nagu taevas, nõnda ka maa peal” näitab, et alati ei täideta maa peal Isa taht. Meie palve peaks olema, et iga inimene ja iga asi maa peal oleks vastavuses Jumala täiusliku tahtega. Palvetamine, et “Sinu tahe sünniks nagu taevas, nõnda ka maa peal”, on protestiks praeguse aja ideede ja süsteemide vastu, mida iseloomustab saatana valitsus. Oluline on palvetada, et Jumala tahe võiks täielikult võidule pääseda. Tähtis on ka paluda, et Jumala jaoks oluline võiks olla ka meie mõtetes kõige tähtsam. See saab juhtuda ainult juhul, kui evangeelium inimeste elus mõjule pääseb. Siis igatsevad nad täita Tema taht ning saavad seega taevaste inimeste kogukonnaks maa peal. See on käegakatsutav tõestus Püha Vaimu tööst inimeste südames. Palvetades “Sinu tahe sündigu nagu taevas, nõnda ka maa peal”, palvetame esiti, et meie taevase Isa tahe saaks meie tahteks. Mitte vastupidi. Me soovime, et Tema tahe saaks võitu ja saaks teostatud nii siinses kui ka tulevases maailmas. Me peame uskuma, et Jumal teab, mis on hea, ja meil tuleb alati oma tahe Tema tahte vastu välja vahetada. Jumala sõna tuletab meile meelde, et Jumala tahe on hea, meelepärane ja täiuslik (Rooma 12:2). Kui me palvetame, et Jumala tahe sünniks, peame teadma, et uhkus on Tema tahte suurim vaenlane. Uhkus pani saatana Jumala vastu mässama. Tänapäeval paneb uhkus mittekristlasi Jumalat tagasi lükkama ja keelitab kristlasi Jumalale mitte alluma. Selleks et Jumala tahe saaks palves siiralt vastu võetud, peab meie enesekeskus järele andma. Inimlikult ei ole see lihtne. Kuid see on võimalik Püha Vaimu abiga. Jeesus ise oli meile eeskujuks, kui ta pimedal ööl Ketsemani aias enne kinnivõtmist palvetas. Kolm korda palus Ta, et Tema (ja meie) taevase Isa tahe sünniks (Matteuse 26:39–44).

Päeva kirjakoht: “Me teame, et neile, kes Jumalat armastavad, laseb Jumal kõik tulla heaks – neile, kes on Tema kavatsuse kohaselt kutsutud” (Rooma 8:28).

Palvesoovid:

- Palvetame, et Jumal annaks meile vaimulikku tarkust aru saada Tema tahtest (Psalm 119:27, 33)
- Palvetame, et meil oleks siiras soov Tema tahet otsida (Psalm 119:32; 36)
- Palvetame, et Jumala tahe jääks keerulistes olukordades alati peale.

Viies päev: *“Meie igapäevast leiba anna meile tänapäev...” (Matteuse 6, salm 11)*

Kirjakohad: 5. Moosese 8:6–18; Matteuse 6:25–34

Keskendudes Jumala kui “meie taevase Isa” isikule ja Tema tahte sündimisele “nagu taevas, nõnda ka maa peal”, jõuame palveni: “Meie igapäevast leiba anna meile tänapäev”. Teenides 2000. aastal koos ühe misjonioriorganisatsiooniga Aafrikas, oli mul võimalus külastada paljusid kogudusi Euroopa linnades, eriti Saksamaal. Ühel pühapäeval kutsuti mind pärast teenistust koguduseliikme juurde lõunale. Lõunalauas tuli juttu erinevatest arusaamadest.

Uudishimulikult küsisin lääne inimeste arvamust Jeesuse fraasi “meie igapäevast leiba anna meile tänapäev” kohta. Mu võõrustaja vastus šokeeris mind. “Sellel palvel pole tänapäeva lääne inimeste igapäevaelus mingit kohta. Milleks küsida Jumalalt midagi, mida meil juba niigi palju on? Ma arvan, et see soov oleks loogilisem Aafrikas ja muudes arengumaades, kus on raske isegi ühte toidukorda päevas omada. Võib-olla oled oma siinviibimise ajal näinud, et see on tõsi.” – Aga ometi, kas pole Jumal kõige allikas, mis meil on (5. Moosese 8:18)?

Mida tähendab “meie igapäevane leib”? See tähendab kindlasti leiba, mida me elamiseks vajame. See võib tähendada leiba tänaseks, aga ka leiba tulevasteks päevadeks. Mõlemad võimalused toovad esile fakti, et iga päev sõltume oma taevasest Isast, et katta oma peamised vajadused, nii materiaalsed kui ka vaimsed. “Leib” hõlmab endas igapäevaseid vajadusi. Loomulikult tahame veel paljusid asju, kuid kui oleme ausad, on meil tõelisi vajadusi vähe. Jeesus õpetab meid keskenduma sellele, mida me tõesti vajame, ning usaldama end siis Jumalale, kes oma kõiketeadmises teab kõiki meie vajadusi enne, kui me need Tema ette toome. Erinevalt nendest, kes ei ole Jumala lapsed ja kes võtavad kõiki ande iseenesestmõistetavalt, peaksime palvetades tunnistama, et kõik, mis meil on, tuleb Jumalalt ja me sõltume Temast kõiges. Oma helduses katab Ta oma laste vajadused ja on seda teinud maailma algusest saadik. Pärast Aadama ja Eeva õnnistamist ütles Jumal: “Mina annan teile kõik seemet kandvad taimed kogu maal, ja kõik puud, mis kannavad vilja, milles on nende seeme; need olgu teile roaks!” (1. Moosese 1:29).

Pidagem meeles, et palve meie isiklike vajaduste eest seob meid ka teiste inimeste vajadustega. Kui me palvetame “Meie igapäevast leiba anna meile tänapäev”, peab meie palve ulatuma ka meie sõprade ja kogu maailma puudust kannatavate inimeste materiaalsete, füüsiliste ja vaimsete vajadusteni.

“Meie igapäevast leiba anna meile tänapäev” tähendab tunnistamist, et Jumal on meie vajaduste täitmise allikas. Meil tuleb lahti saada arvamusest, nagu me täidaksime ise kõik

oma vajadused. Usaldagem oma vajadused Isale, kes teab, mida me vajame. Ta ei anna meile leiva asemel kivi.

Päeva kirjakoht: *“Paluge, ja teile antakse, otsige, ja te leiateg, koputage, ja teile avatakse, sest iga paluja saab ja otsija leiab ja igale koputajale avatakse! Kas on teie seas sellist inimest, kellelt ta poeg palub leiba, ent tema annab talle kivi? Või kui ta palub kala, ent ta annab talle mao? Kui nüüd teie, kes olete kurjad, oskate anda häid ande oma lastele, kui palju enam teie Isa, kes on taevas, annab head neile, kes teda paluvad!” (Matteuse 7:7–11).*

Palvesoovid:

- Täna Jumalat, et Ta kannab hoolt kõigi su füüsiliste vajaduste eest ning et Ta jätkuvalt varustab sind vajalikuga.
- Võta aega, et palvetada nii teiste kui ka enda vajaduste eest.

Kuues päev: *“Anna meile andeks meie võlad, nagu meiegi andeks anname oma võlglastele...” (Matteuse 6, salm 12)*

Kirjakohad: *Matteuse 18:21–35; Luuka 15:11–32*

Täna keskendumise vaimsetele vajadustele. Ma kujutan ette, kui innukas sa oled astuma Isa ligiollu, kes on Püha. Soovimata su entusiasmi pidurdada, luba mul paluda vaikuse ja iseendasse vaatamise hetke. Tõde on see, et taevase Isa ligiollu sisenemist takistab patt. See eraldab meid Isast ja teeb suhtlemise Temaga sellisel tasandil võimatuks. Me oleme kõik patu tõttu rikutud ning jäänud ilma Jumala aust (Rooma 3:23). Ja mitte ainult rikutud, vaid määratud ka hukka saama. Oma patuse loomuse oleme pärinud juba Aadamalt ja Eevalt (Rooma 5:12). Kuid meil on lootust! Kuna inimkonna suurimaks probleemiks on patt, on tema suurimaks vajaduseks andestus! Meie taevane Isa andestab kõikidele, kes Temalt andestust paluvad. Jumala sõna meenutab meile, et nende jaoks, kes on Kristuses, ei ole mingit võimalust, et nende patud kristlastena saaksid neid uuesti hukatusse ja igavesse kohtumõistmisse saata (Rooma 8:1). Aga hea uudise üle rõõmustades ärge unustagem, et me peaksime alati olema teadlikud oma igapäevastest vajakajäämistest ja nõrkustest, kuna need mõjutavad meie suhet taevase Isaga. Meil tuleb alati paluda taevase Isa käest andestust nende pattude pärast, mida me jätkuvalt teeme, olgu need teadlikud või alateadlikud, sõnades või tegudes, suhtumistes või mõtetes. Seega teades, et meil tuleb oma suhet Isaga alal hoida, on palve “Andesta meie võlad” ülitähtis. Andestuse palumine tähendab, et me peame Tema ees tunnustama kõik oma patud, olgu need meile teada või teadmata. Tema sõna kohaselt on Ta õiglane ja ustav meile andestama ning puhastab meid kõigest ülekohtust (1. Johannese 1:9).

Aga pidagem meeles, et Jeesus Kristus ei õpeta meid ainult Isalt andestust paluma. Ta lisab, et me peame andestama ka neile, kes on meid haavanud. “Andestamine” tähendab lihtsalt “lahtilaskmist”, “vabastamist”. Jumalalapse jaoks ei ole andestamine valik, see on Jumala

sõna käsk (Efesose 4:32). Kui me andestame neile, kes on meid haavanud, kui palju enam andestab meie taevane Isa meile, kui me temalt andestust palume? Seega saab Taaveti laul meie eludes reaalsuseks:

“Õnnis on see, kelle üleastumine on andeks antud, kelle patt on kinni kaetud. Õnnis on inimene, kellele Issand pahategu ei arvesta ja kelle vaimus ei ole kavalust” (Psalm 32:1–2).

Päeva kirjakoht: *“Sest kui te annate inimestele andeks nende eksimused, siis annab ka teie taevane Isa teile andeks, kui te aga ei anna inimestele andeks, siis ei anna ka teie Isa teie eksimusi andeks” (Matteuse 6:14–15).*

Palvesoovid:

- Võta aega, et oma patud taevasele Isale üles tunnistada.
- Mõtle inimestele, kellele sa pole veel andestanud, ning palu Jumalat, et ta annaks sulle armu, et neile andestada, vabastades sind seega patuorjusest.
- Palu valgustust, et sa oleksid võimeline paljastama saatana plaanid (2 Korintose 2:11) ning suudaksid talle ka vastu seista (1 Peetruse 5:8, 9).

Seitsmes päev: *“Ära saada meid kiusatusse...” (Matteuse 6, salm 13a)*

Kirjakohad: *1. Moosese 39:1–23; Matteuse 4:1–10*

Täna vaatame ühte meie olulist vajadust – palvet vaimse kaitse pärast. Inimestena seisame iga päev silmitsi katsumuste ja kiusatustega, mis on vahel väga rasked. Ka kristlastena ei ole me kiusatustest vabad. Jumala sõnast leiame selle kohta palju näiteid. Aadam ja Eeva sattusid kiusatusse Eedeni aias. Noort Joosepit ahvatles ta isanda Pootifari naine. Iiob, keda Piiblis kirjeldatakse kui “vaga ja õiglast, ta kartis Jumalat ja hoidus kurjast”, kannatas füüsiliselt saatana poolt korraldatud katsumustes. Jeesus Kristus, lihaks saanud Jumal, oli nelikümmend päeva kõrbes saatana kiusata.

Ümbritsevad olukorrad jätavad meid kiusatustele kättesaadavaks. Võime mõelda, miks meie taevane Isa lubab oma lastel sellistes olukordades olla ja miks mõned meist kiusatusse satuvad. Kuid peame meeles, et meie taevane Isa ei kiusa kedagi (Jaakobuse 1:13). Siiski lubab Ta oma lastel läbi minna katsumustest, mis on tihti väga keerulised, nagu me ülalpool toodud näidetest näeme. Tihti tulevad need kiusatused meie ellu just siis, kui me oleme üksi ja haavatavad. Joosepit kiusati, kui ta oli üksi majja töötama jäetud ja teised olid mujale ülesandeid täitma saadetud. See oli ta isanda naise poolt hoolikalt välja mõeldud, et teda lõksu püüda. Naine tahtis temaga abielu rikkuda, vahendeid valimata. Saatana on kaval. Ta teab, kuidas oma lõksu üles seada ja saaki kinni püüda. Joosep, välimuselt ja kehaehituselt kena noormees, seisis selle lõksuga silmitsi. Jeesus oli samuti 40-päevase paastumise ajal väga haavatav, minnes läbi kiusatuste, mis olid suunatud ihule, silmadele ja uhkusele. Tekib küsimus: miks lubab Jumal oma laste ellu kiusatusi? Lubades meie ellu selliseid kogemusi,

on Jumalal selleks väga hea põhjus (Jaakobuse 1:2–3). See ei tähenda, et Jumal oleks eemalolev ja tegevusetu. Ta on kõikjal ja kõiketeadev. Veelgi enam – Ta on suurem kui ükski olukord. Ta on lubanud, et Ta ei lase meid kiusata rohkem, kui me suudame taluda (1. Korintlastele 10:13). Selleks et me kiusatuses olles igasugusest patust hoiduda suudaksime, palume “ära saada meid kiusatusse”, tunnistame oma nõrkust ja haavatavust ning kinnitame oma täielikku sõltuvust Temast.

Päeva kirjakoht: “Ärgu kiusatav öelgu: „Jumal kiusab mind!” Sest Jumalat ei saa kiusata kurjaga, Tema ise ei kiusa kedagi. Pigem on nii, et igäüht kiusab ta enese himu, ahvatledes ja peibutades. Kui seejärel himu on viljastunud, toob ta ilmale patu, aga täideviidud patt sünnitab surma” (Jaakobuse 1:13–15).

Kaheksas päev: “vaid päästa meid ära kurjast...” (Matteuse 6, salm 13b)

Kirjakoht: 1. Timoteose 6:1–21

Täna palume, et Isa kaitseks meid kurja eest. Saatan on langenud ingel. Ta ei ole sümbol, nagu paljud inimesed ja isegi paljud kristlased usuvad. Sellega nad vähendavad ta tähtsust või lihtsalt ignoreerivad ta olemasolu. Kõik aga viitab sellele, et ta on väga aktiivne ja seda eriti lõpuaegadel. Ta on maruvihane ja põleb kurjusest. Teades, et ta on surma mõistetud, ja tundes, et tal pole palju aega jäänud, peab ta kiiresti tegutsema. Sellepärast kutsub Jumala sõna meid valvama: “Olge kained, valvake! Teie süüdistaja, kurat, käib ringi nagu mõirgav lõvi, otsides, keda neelata” (1. Peetruse 5:8). Tema ainus eesmärk on varastada, tappa ja hävitada (Johannese 10:10). Saatan tahab kohtumõistmisele minnes endaga kaasa võtta nii palju inimesi kui võimalik. Ta teeb kõik, mis võimalik, et panna meid komistama ning hävitada meie kristlik elu. Me vajame hädasti taevaselt Isalt jõudu ja kaitset. Mõnikord, kui me komistame, arvame, et saatan on saanud meist võitu, kuid me teame, et meie Isa on võimeline meid sellest välja aitama.

Kas palve “vaid päästa meid ära kurjast” tähendab passiivseks jäämist ja ootamist, et pääste toodaks meile kandikul lauale? Ei! Jumal tahab, et me teeksime temaga koostööd. Me teeme kõik, mida suudame, et vältida kiusatusse sattumist. Saatan saab lükata meid komistamise äärele, kuid ta ei saa meid patustama sundida. Lõppotsus on meie teha! Joosepi lugu näitab meile, et see on võimalik, kuigi raske. Ta ei vaadanud oma isanda naise füüsilist ilu. Selle asemel et kiusatusele järele anda, ta põgenes. Kui me kiusatusega silmitsi seisame, võib Joosepi moodi põgenemine argpükslik tunduda. Tegelikult on põgenemine julge, tark ja piibellik teguviis (2. Timoteose 2:22). Meie osaks on saatanale vastu seista. Selleks et paremini vastu seista, peame end Jumalale allutama. See tähendab enda allutamist Tema sõnale, nagu Jeesus tegi, kui saatan teda kõrbes kiusas. Iga kiusatuse peale vastas Jeesus: “Kirjutatud on...” Me peame teadma, mis on Jumala sõnasse kirjutatud, et me saaksime sellele vajalikul hetkel toetuda (Psalm 119:11). Saatan armastab ägedat vaidlust, nagu ta vaidles ka Jeesusega. Kuid ta ei suuda taluda vastuseisu. Kui sa talle vastu seisad, siis ta põgeneb (Matteuse 4:10, Jaakobuse 4:7). Aga ta võib end maskeerida ja teisel kujul tagasi tulla. Sellepärast peamegi igal päeval ja igas olukorras palvetama. Kui meid kiusatused ja

mitmesugused raskused parajasti kimbutavad, on keeruline selgelt mõelda. Sellepärast on hea seda palvet paluda juba enne, kui kiusatus tekib. “Päästa meid ära kurjast” on loomulikult ka meie pühitsuse palve (1. Tessaloonika 4:3–4).

Meenutagu sõna “meie” palves kasutamine, et kõik, mida me palume iseendale, peaksime samuti paluma meie vendadele ja õdedele Kristuses – kogu maailmas. Selliselt palvetas ka apostel Paulus (Efesose 3:14–21; Kolossa 1:9–14).

Päeva kirjakoht: *“Senini pole teid tabanud muu kui inimlik kiusatus. Aga Jumal on ustav, kes ei luba teid kiusata rohkem, kui te suudate taluda, vaid koos kiusatusega valmistab ka väljapääsu, nii et te suudate taluda” (1. Korintose 10:13).*

Palvesoovid:

- Palume, et Jumal aitaks meid saatanlikele kiusatustele vastu seista.
- Palvetame päästet neile, kes on kiusatustesse sattunud.
- Kiidame ja täname Jumalat muudetud elu eest, palvetades, nagu Jeesus õpetas.